

EGZAMIN MATURALNY OD ROKU SZKOLNEGO 2014/2015

FIZYKA POZIOM ROZSZERZONY

PRZYKŁADOWY ZESTAW ZADAŃ DLA OSÓB NIESŁYSZĄCYCH (A7)

Czas pracy: 180 minut

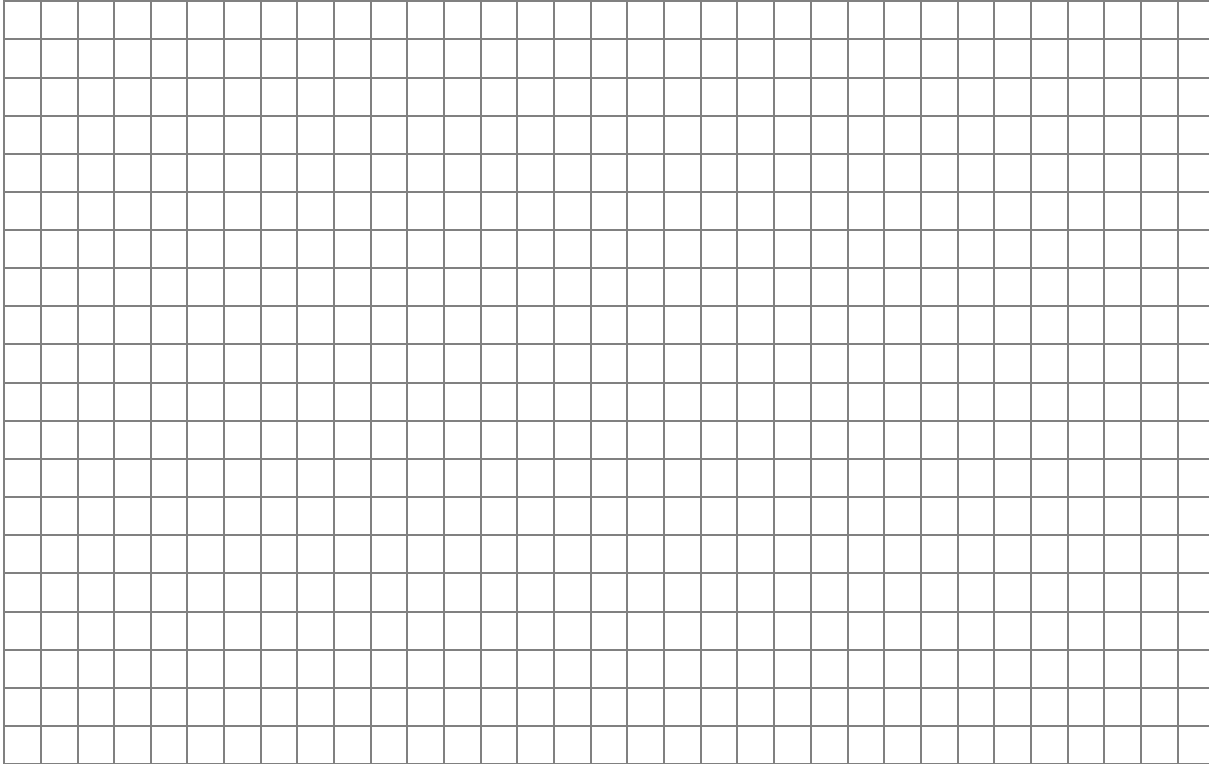
Czas pracy będzie wydłużony zgodnie z opublikowanym w 2014 r.
Komunikatem Dyrektora CKE.

GRUDZIEŃ 2013

Zadanie 1. (0–3)

Ewa uderzyła lotkę na wysokości 2 m, nadając jej poziomą prędkość o wartości $5 \frac{\text{m}}{\text{s}}$. Lotka upadła w pewnej odległości od Ewy. Jest to odległość o jedną trzecią mniejsza od odległości upadku lotki przy pominięciu oporu powietrza. Przyjmij, że po uderzeniu lotki Ewa nie zmieniła swojego miejsca.

Oblicz, w jakiej odległości od Ewy upadła lotka.

Zadanie 2. (0–1)

Dwie różne kulki o tej samej masie m uderzyły prostopadle w drewnianą ścianę z taką samą prędkością o wartości v . Kulka A po odbiciu poruszała się z przeciwną prędkością, natomiast kulka B została w ścianie. Oznaczmy jako p_A wartość pędu przekazanego ścianie przez kulkę A oraz jako p_B wartość pędu przekazanego ścianie przez kulkę B.

Z przedstawionych poniżej stwierdzeń dotyczących wartości pędów wybierz poprawne. Zaznacz kółkiem jedną z odpowiedzi (A, B, C, D lub E).

- A. $p_A = 0, \quad p_B = 0$
- B. $p_A = 0, \quad p_B = mv$
- C. $p_A = 2mv, \quad p_B = 0$
- D. $p_A = 2mv, \quad p_B = mv$
- E. $p_A = mv, \quad p_B = mv$

Zadanie 3. (0–10)

W celu wyznaczenia gęstości nieznaney cieczy uczniowie badali zależność siły wyporu działającej na zanurzany w niej aluminiowy walec od głębokości jego zanurzenia. Zestaw doświadczalny to: słoik z cieczą, siłomierz, statyw, linijka oraz aluminiowy walec z uchwytem. Ciężar walca wynosił $Q = 2,7 \text{ N}$, pole jego podstawy $S = 10 \text{ cm}^2$, a wysokość $H = 10 \text{ cm}$.

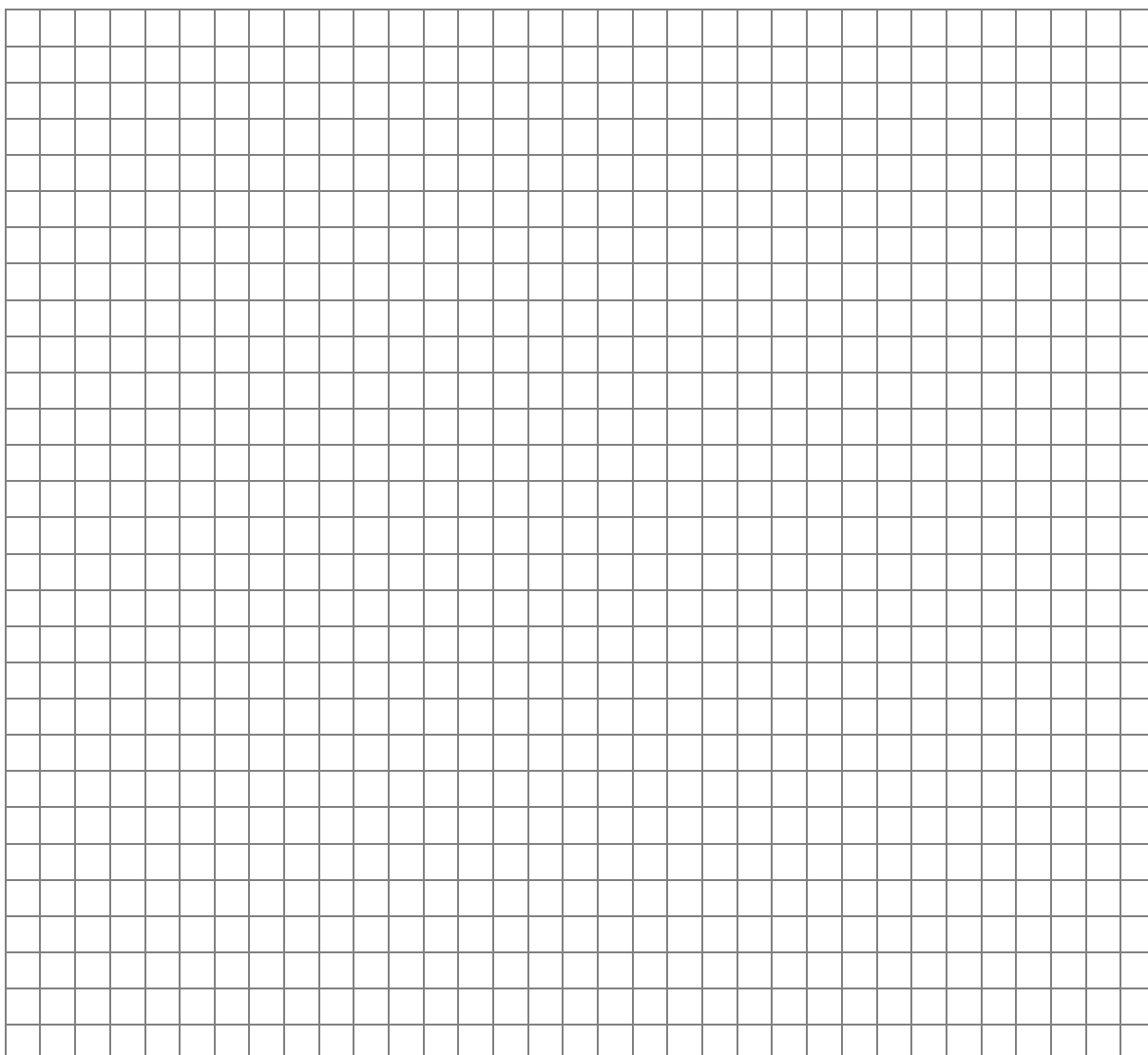
Doświadczenie miało następujący przebieg.

Uczniowie zawiesili aluminiowy walec na siłomierzu. Na statywie zamocowali siłomierz, który można było przesuwac w pionie. Pod walcem ustawili słoik z cieczą. Opuszczając siłomierz, zwiększali głębokość zanurzenia walca o ok. 2 cm. Za każdym razem linijką mierzyli wysokość niezanurzonej części walca i odczytywali wskazania siłomierza. Uczniowie zapisali wyniki swoich pomiarów w zaplanowanej tabeli.

Zadanie 3.1. (0–2)

Wykaż, powołując się na prawa fizyki, że oczekiwana zależność siły wyporu od głębokości zanurzenia h jest opisana funkcją liniową i współczynnik proporcjonalności wyrażony jest równaniem

$$A = \rho_{\text{cieczy}} \cdot g \cdot S \cdot h$$

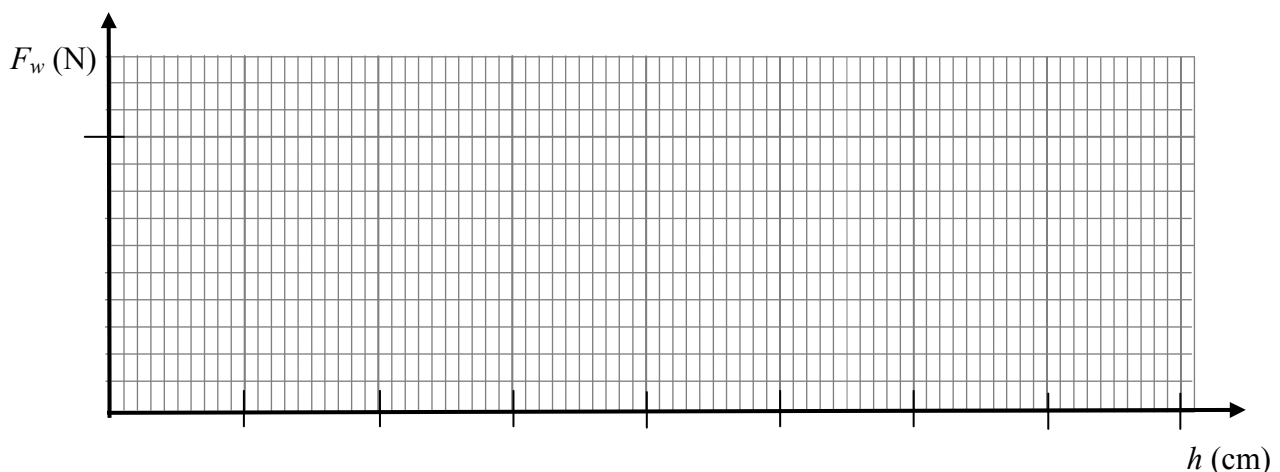
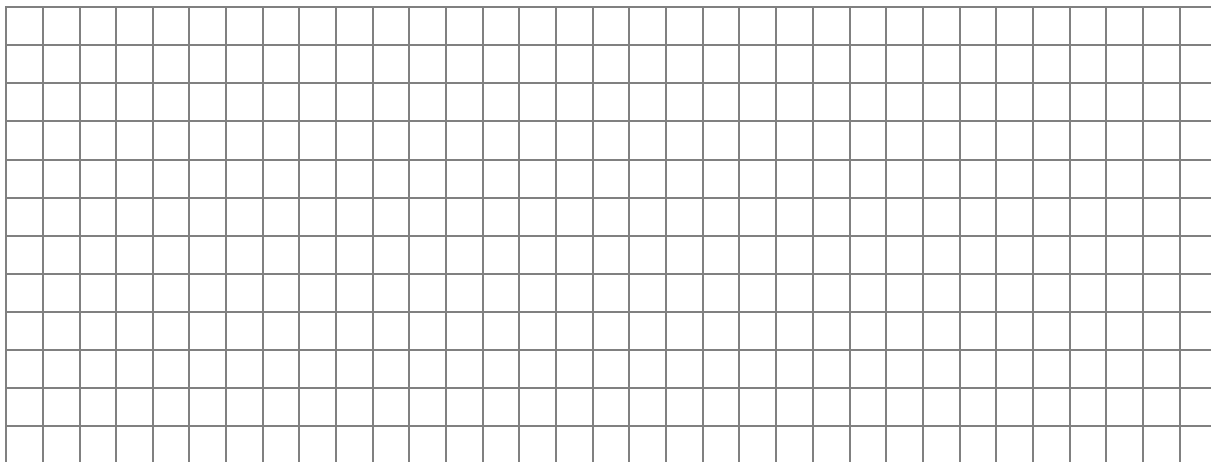
Zadanie 3.2. (0–5)

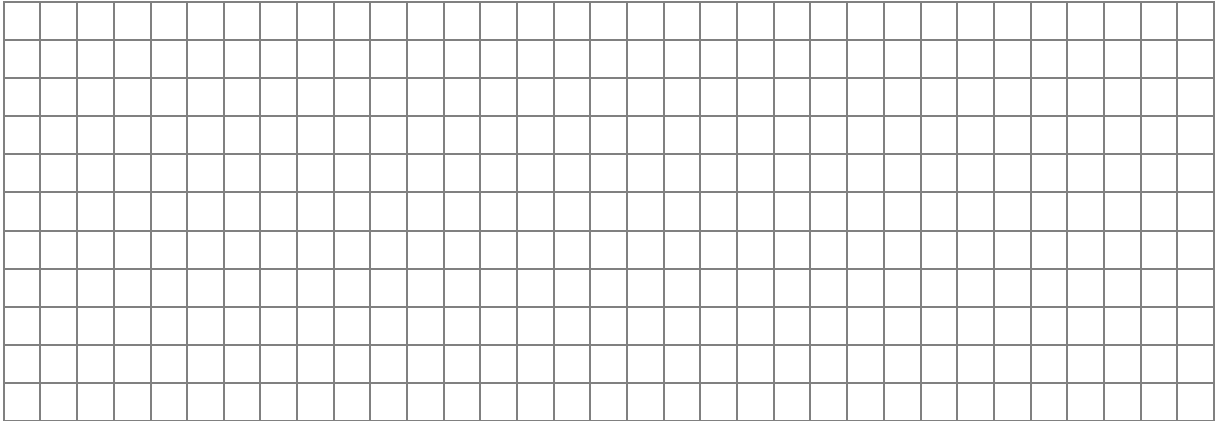
Następnym etapem jest przeanalizowanie zależności siły wyporu od głębokości zanurzenia. Zrób tę analizę.

Oblicz głębokość zanurzenia walca i wartość siły wyporu oraz wpisz te wartości do poniższej tabeli. Na podstawie tych wyników sporządź wykres analizowanej zależności, nanosząc punkty wraz z zaznaczeniem niepewności pomiarowych. Z nachylenia krzywej wyznacz gęstość badanej cieczy.

Podaj wartość gęstości w jednostkach układu SI. Przyjmij wartość przyspieszenia ziemskiego równą $10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$.

Lp.	Wysokość części walca wystającej ponad powierzchnię cieczy l (cm) $\pm 0,2$ cm	Głębokość zanurzenia walca h (cm)	Siła wskazywana przez siłomierz F (N) $\pm 0,1$ N	Siła wyporu F_w (N)
1.	10,0		2,7	
2.	8,1		2,5	
3.	5,9		2,2	
4.	4,0		2,0	
5.	2,2		1,9	

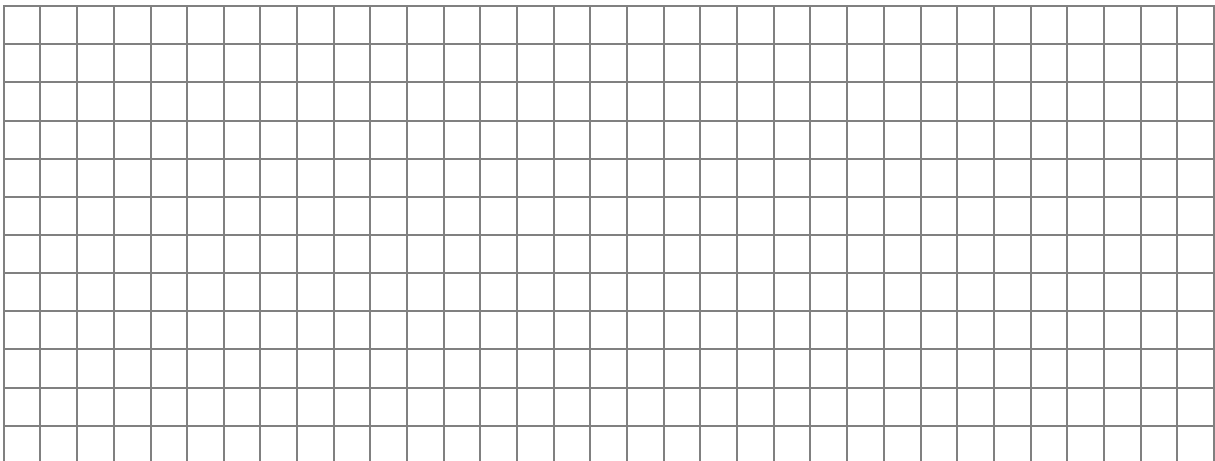

Zadanie 3.3. (0–1)

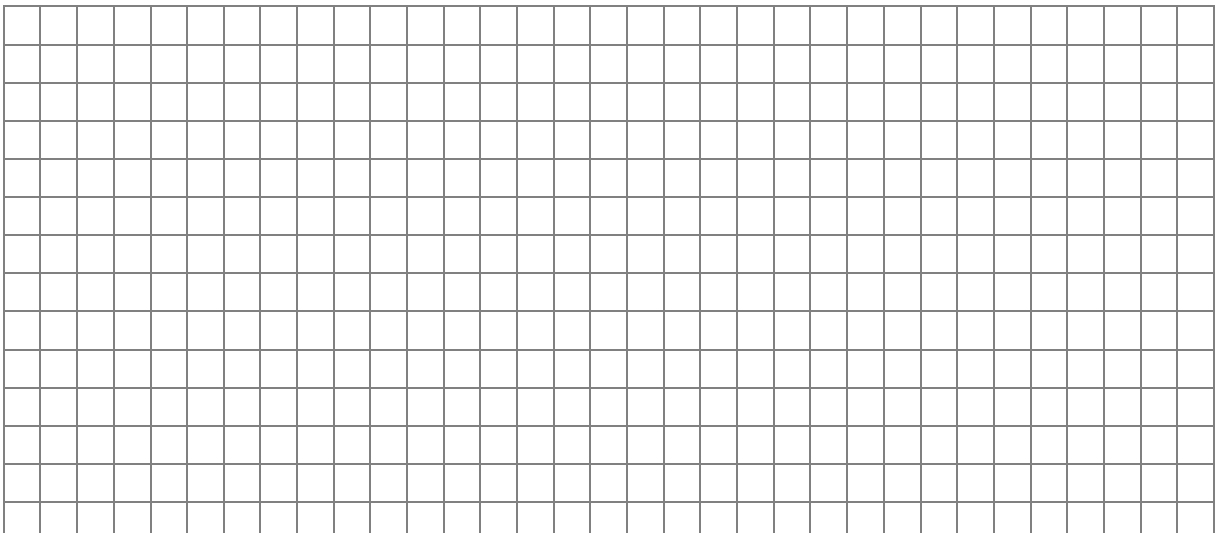
Jeżeli uwzględnimy niepewności pomiarowe, to wyznaczona wartość gęstości cieczy użytej w doświadczeniu jest w przedziale od $970 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3}$ do $1190 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3}$.

Oblicz średnią wartość gęstości tej cieczy oraz jej bezwzględną niepewność pomiarową.

Zadanie 3.4. (0–2)

Opisz i wyjaśnij, jak zmieniłby się charakter wykresu, gdyby w doświadczeniu użyto cieczy o większej gęstości.

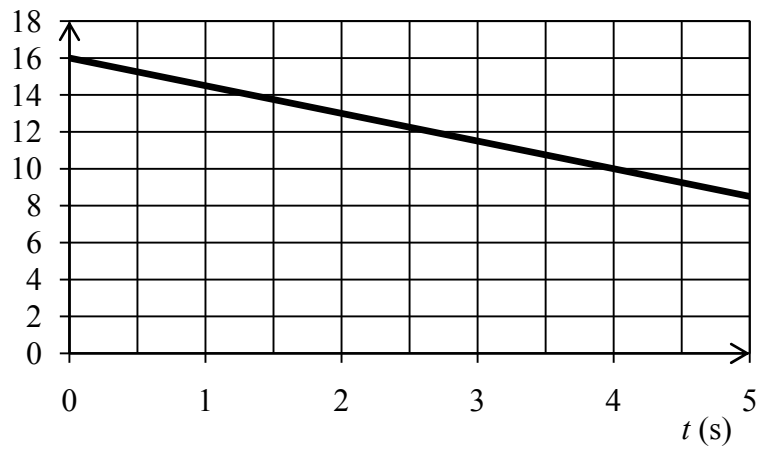

Zadanie 5. (0–3)

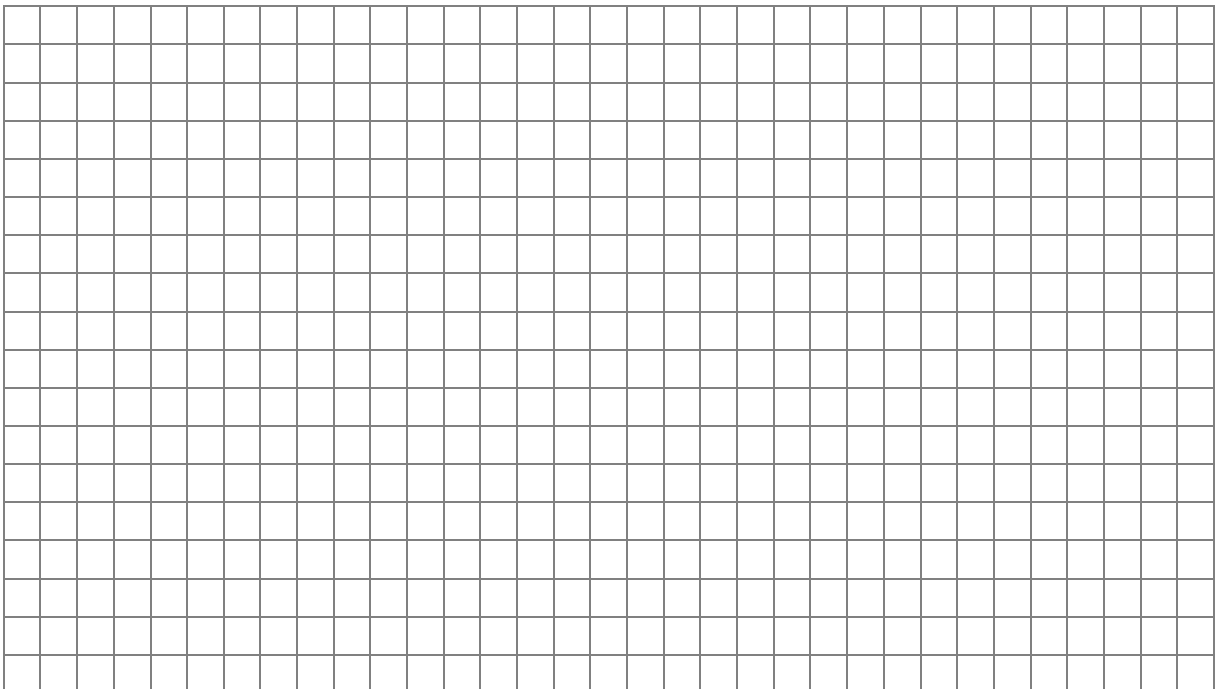
Poniższy wykres odnosi się do zadań 5.1 i 5.2. Wykres przedstawia zależność wartości pędu samochodu o masie 1200 kg od czasu.

$$p \left(10^3 \frac{\text{kg} \cdot \text{m}}{\text{s}} \right)$$

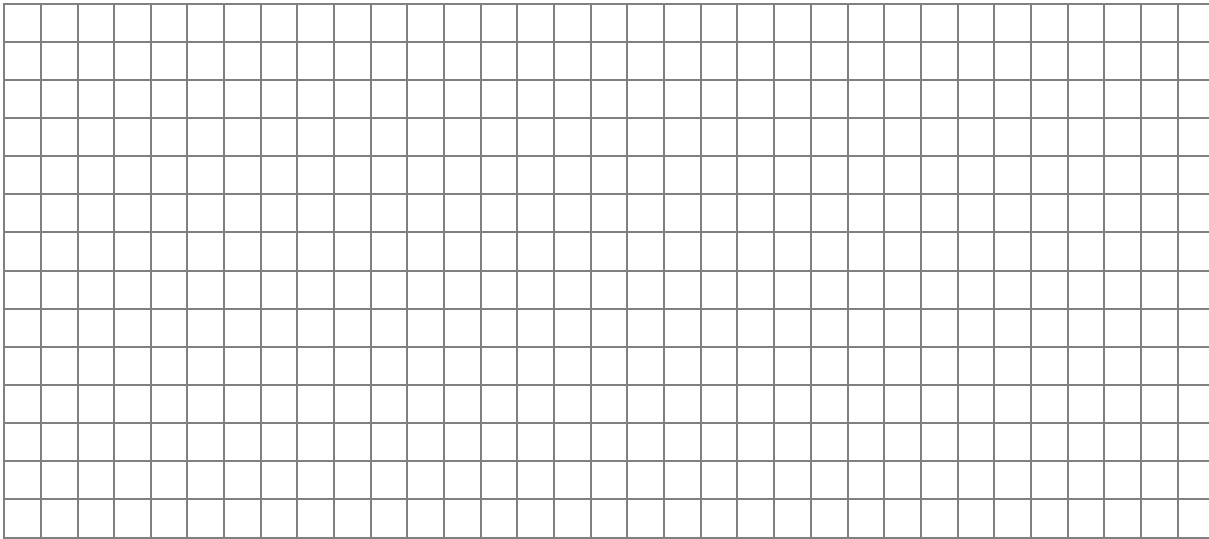
Zadanie 5.1. (0–2)

Oblicz wartość przyspieszenia, z jakim porusza się samochód.

Zadanie 5.2. (0–1)

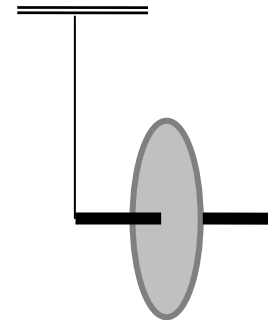
Wyjaśnij, dlaczego na podstawie wykresu można wyciągnąć wniosek, że wypadkowa sił działających na samochód jest skierowana przeciwnie do wektora pędu.

Zadanie 6. (0–3)

Kolistą tarczę nasunięto na pręt w taki sposób, że może się wokół niego swobodnie obracać, ale nie może przesuwać się wzdłuż pręta. Jeden koniec pręta zamocowano na nici, a drugi przytrzymano (Rys. 1a.). Obserwowano zachowanie się układu pręt – tarcza w dwóch przypadkach.

Rys. 1a.

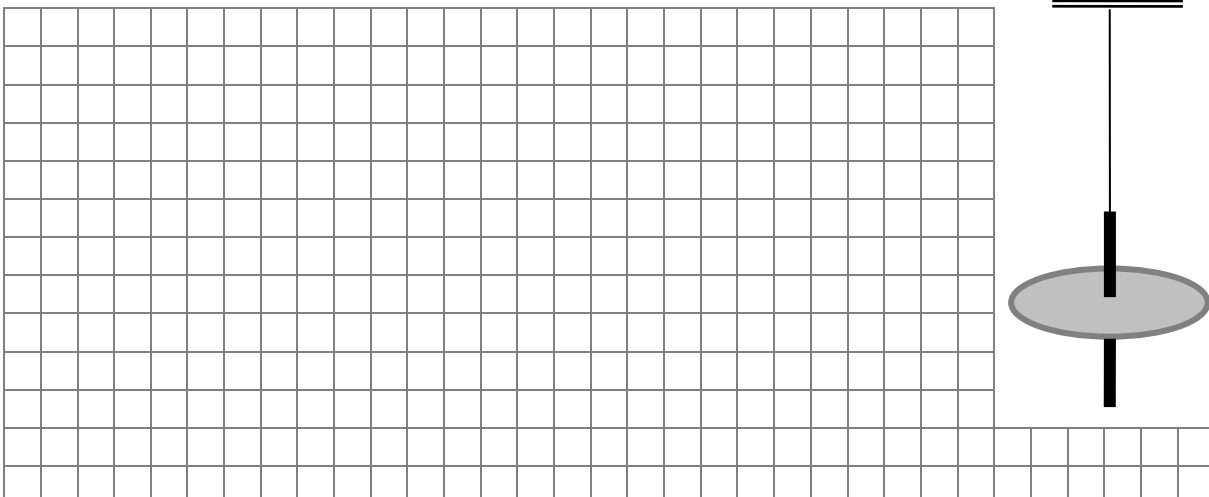

Zadanie 6.1. (0–1)

W pierwszym przypadku tarcza nie obracała się. Po puszczeniu pręta układ obrócił się w dół (pręt ustawił się pionowo – Rys. 1b.). W trakcie ruchu układ uzyskiwał więc moment pędu prostopadły do płaszczyzny rysunku w kierunku „za kartkę”.

Podaj przyczynę uzyskiwania przez układ momentu pędu.

Rys. 1b.

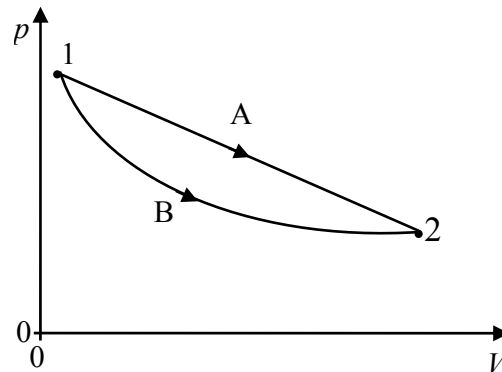

Zadanie 8. (0–1)

W dwóch naczyniach A i B przeprowadzono przemiany takich samych ilości tego samego gazu doskonałego. Na wykresie przedstawiono zależności ciśnienia od objętości dla tych dwóch gazów.

Oznaczmy:

T_1 jako temperaturę gazów w naczyniu A i B przed przemianą (punkt 1),

T_2 jako temperaturę gazów w naczyniu A i B po przemianie (punkt 2),

Q_A jako ilość ciepła dostarczonego podczas przemiany gazu w naczyniu A,

Q_B jako ilość ciepła dostarczonego podczas przemiany gazu w naczyniu B.

Spośród podanych poniżej wybierz i zaznacz kółkiem poprawne relacje wynikające z przedstawionego wykresu.

A. $T_1 = T_2, Q_A = Q_B$

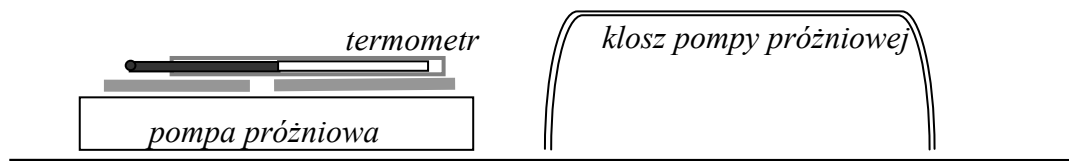
C. $T_1 < T_2, Q_A > Q_B$

B. $T_1 = T_2, Q_A > Q_B$

D. $T_1 < T_2, Q_A = Q_B$

Zadanie 9. (0–1)

Termometr laboratoryjny mierzący temperatury w zakresie od $-10\text{ }^\circ\text{C}$ do $50\text{ }^\circ\text{C}$ położono na stoliku pompy próżniowej, ale nie nakryto kloszem (jak na rysunku).

Po ustaleniu równowagi termodynamicznej słupek rtęci wskazał temperaturę $25\text{ }^\circ\text{C}$. Następnie stolik z termometrem nakryto kloszem w sposób nienaruszający stanu równowagi termodynamicznej w układzie i bardzo powoli wypompowano powietrze spod klosza.

Spośród podanych poniżej zaznacz wszystkie poprawne informacje, wpisując znak X w puste kratki.

$25\text{ }^\circ\text{C}$ była temperaturą

- powietrza.
- rtęci.
- szkła, w którym jest rtęć.
- stolika, na którym leży termometr.

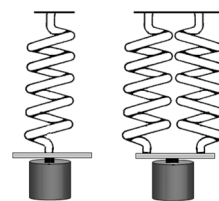

Zadanie 14. (0–1)

Zanalizuj dwa układy drgające przedstawione na rysunku. Wszystkie sprężyny są takie same, a masy ciężarków – równe. Jeśli ciężarki zostaną wprowadzone w drgania, to okres drgań ciężarka na pojedynczej sprężynie wynosi T_1 , a okres drgań ciężarka w układzie z dwoma sprężynami wynosi T_2 .

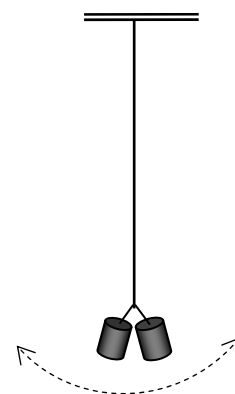

Poniżej zapisano relacje pomiędzy okresami drgań ciężarków. Wybierz i zaznacz kółkiem prawidłową odpowiedź.

- A. $T_1 = \frac{T_2}{\sqrt{2}}$ B. $T_1 = T_2$ C. $T_1 = \sqrt{2} \cdot T_2$ D. $T_1 = 2 \cdot T_2$

Zadanie 15. (0–1)

Na długiej nici zawieszono dwa takie same, niewielkie ciężarki i wprowadzono w drgania. W chwili, gdy układ był maksymalnie wychylony, jeden z ciężarków odpadł, a drugi ciężarek pozostał na nici drgał. W tych dwóch przypadkach drgający układ to wahadło matematyczne, dlatego pomiń opory ruchu. Odpadnięcie ciężarka może spowodować zmiany niektórych parametrów układu drgającego.

Spośród podanych poniżej stwierdzeń A, B, C, D i E wybierz i zaznacz kółkiem prawidłowy opis zmian niektórych wielkości fizycznych charakteryzujących drgania układu.

- A. Okres drgań i maksymalne wartości energii kinetycznej i potencjalnej nie zmieniają się.
 B. Okres drgań nie zmienia się, zaś maksymalna wartość energii kinetycznej wzrośnie, a potencjalnej zmaleje.
 C. Okres drgań nie zmienia się, a maksymalne wartości energii kinetycznej i potencjalnej zmaleją.
 D. Okres drgań zmienia się, zaś maksymalna wartość energii kinetycznej zmaleje, a potencjalnej nie zmienia się.
 E. Okres drgań zmienia się, a maksymalne wartości energii kinetycznej i potencjalnej zmaleją.

Zadanie 16. (0–1)

Dźwig przez pewien czas podnosił paczkę ruchem jednostajnie przyspieszonym. Poniżej zapisano stwierdzenia dotyczące energii paczki i pracy wykonanej przez dźwig w tym czasie.

Oceń prawdziwość poniższych zdań. Wybierz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, lub F, jeśli jest fałszywe. Wstaw obok każdego zdania znak X przy wybranej odpowiedzi.

	P	F
W tym czasie energia kinetyczna paczki nie uległa zmianie, a energia potencjalna wzrosła.		
Praca wykonana w tym czasie przez dźwig była większa od zmiany energii potencjalnej paczki.		

Zadanie 22. (0–3)

Rozszczepiona w pryzmacie wiązka światła białego pada na płytkę pokrytą sodem. Graniczna długość fali wywołującej zjawisko fotoelektryczne zewnętrzne w płytce pokrytej sodem odpowiada światłu zielonemu.

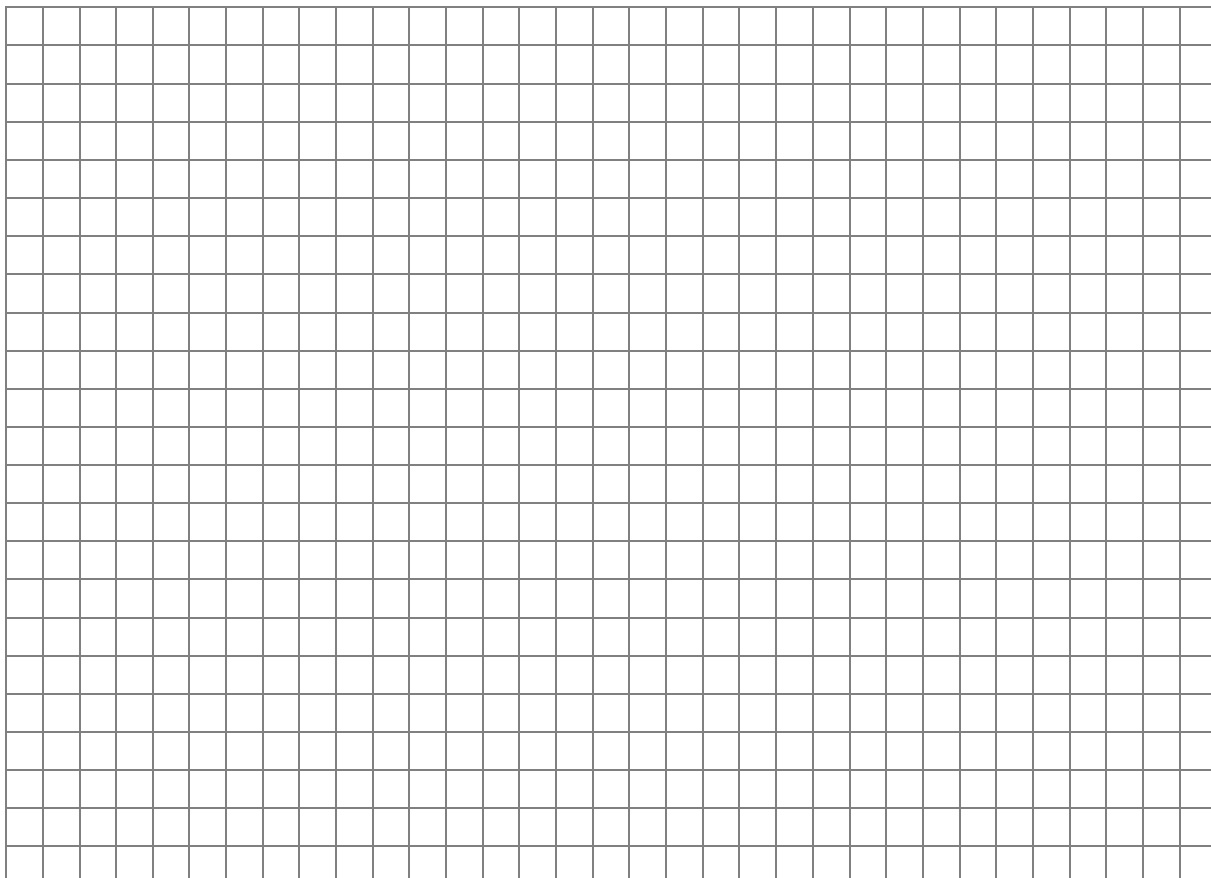
Tabela przedstawia długości fal w próżni odpowiadające poszczególnym barwom światła.

Długość fali [nm]	Barwa światła
650–780	czerwona
610–650	pomarańczowoczerwona
580–610	żółtopomarańczowa
550–580	żółtozielona
505–550	zielona
485–505	zielononiebieska
440–485	niebieska
415–440	indygo
380–415	fioletowa

Na podstawie: W. Mizerski, *Tablice fizyczno-astronomiczne*, Warszawa 2005, s. 238.

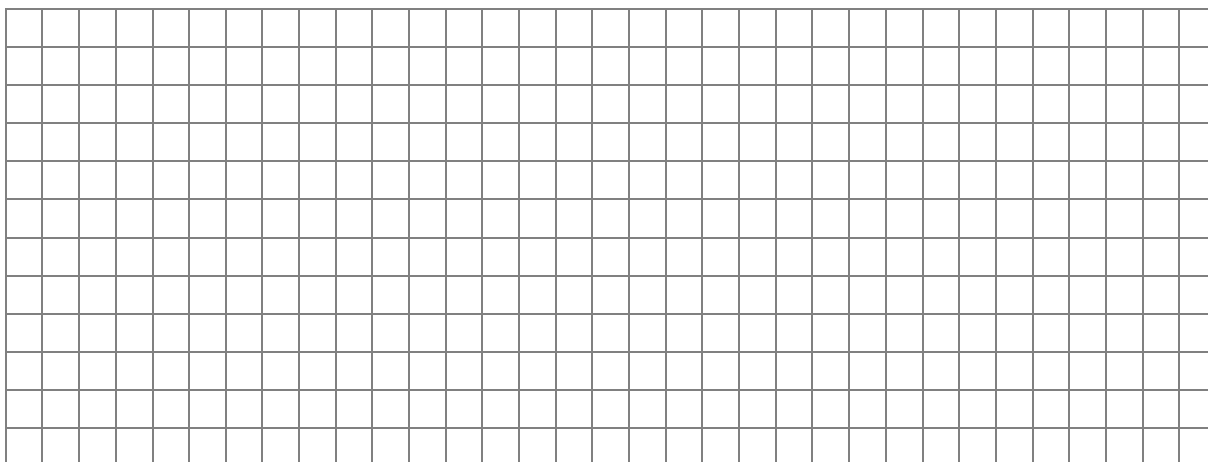
Zadanie 22.1. (0–1)

Wyjaśnij, dlaczego z fragmentu płytki, na który pada światło o barwie żółtopomarańczowej, nie są emitowane elektrony.

Zadanie 22.2. (0–2)

Wykaż, że największą maksymalną wartość prędkości mają elektrony wyrzucone z fragmentu płytki, na który pada światło fioletowe.

Zadanie 23. (0–5)

„Jeśli patrząc w górę daleko od Słońca, widzimy jasne, niebieskie niebo, oznacza to, że dochodzi stamtąd do naszych oczu światło słoneczne, które zmieniło po drodze kierunek. [...] Kiedy światło dociera¹ do atmosfery, część jego energii rozchodzi się we wszystkich kierunkach w procesie zwanym rozpraszaniem. [...] Rozpraszanie światła słonecznego przez powietrze tłumaczy, dlaczego niebo jest jasne, ale żeby zrozumieć dlaczego jasne niebo jest niebieskie, musimy uwzględnić falową naturę światła. Wszystkie rodzaje fal są rozpraszane przez znajdujące się na ich drodze przeszkody. Kamień będzie rozpraszał fale na wodzie: będą się od niego rozchodzić drobne fale w nowych kierunkach. [...] Przeszkoda bardzo mała w stosunku do długości fali nie będzie skutecznie rozpraszać. Ta sama przeszkoda będzie skuteczniej rozpraszać fale krótsze, dla których okaże się² wystarczająco duża. To samo dzieje się ze światłem w atmosferze – elementy rozpraszające są mniejsze od długości fali światła widzialnego. [...] Powietrze rozprasza światło, ponieważ nie jest ośrodkiem ciągłym, lecz składa się z odrębnych cząsteczek. Jeśli uznamy cząsteczkę za przeszkodę, to będzie ona tysiąc razy mniejsza niż długość fali światła. [...] Cząsteczki nie są równomiernie rozłożone w przestrzeni, lecz zderzają się ze sobą, a zatem³ mogą przez chwilę tworzyć skupiska pewnej skończonej objętości. Takie statystyczne fluktuacje gęstości zdarzają się nieustannie⁴ i czynią powietrze grudkową strukturą, która rozprasza światło. Opierając się⁵ na tym statystycznym modelu, można oszacować⁶, że rozmiary grudki są zbliżone do średniej odległości między cząsteczkami – co jeszcze jest sto razy mniej niż długość fali świetlnej. [...] możemy stwierdzić, że rozpraszające przeszkody są mniejsze niż długość fali światła widzialnego. W związku z tym fale krótsze (niebieskie) będą silniej rozpraszane niż fale dłuższe (czerwone). [...] Jeśli ze światła przechodzącego przez atmosferę wyeliminowana zostanie wskutek rozproszenia niebieska część widma, to kolor nierozproszonej wiązki również musi się zmienić. [...] W miarę jak rozpraszanie wycina coraz większą część krótkich fal – w czerwonej. Tak właśnie zmienia się barwa Słońca w ciągu popołudnia. Im niżej Słońce świeci na niebie, tym bardziej wydłuża się droga promieni dochodzących przez atmosferę do oka obserwatora. O zachodzie (rozpraszanie na bardzo długiej drodze) jest tak duże, że Słońce wydaje się czerwone. Niebieskie niebo i czerwony zachód Słońca są dwoma dopełniającymi się aspektami⁷ tego samego zjawiska.”

wg Robert Greenler, *Tęcze, glorie i halo, Prószyński i Sówka 1998 r.*

¹dociera – trafia, dochodzi

²okaże się – będzie

BRUDNOPIS

